

Wurum

Door Bruukske

Toen ik heurde dè ze 't postk'ntoor ginge afbreeke 'm daor tien jaor lang indiaonepaole nèr te zette, dâcht ik bè m'n eijge, "Goh, zund eigelèk." En toen ik heurde dè ze de Petruschool plat ginge goje, ha'k un traon in m`n ooge en zin teege m'n eijge, "Och dè kan toch nie wanne, want onze opa, onze pap, m'n bruurs en ikke hen daor opgezeete, dus 'n gebouw mi zoveul emotionele waorde dè kunne ze zò mar nie platgoje. Mar dè kosse ze en dè dinne ze wel.

En toen ik heurde dè ze ut opeluchtwembad ginge afbreeke, umdè opknappe te duur waor en dè ze dieje grond ginge verkoope um daor duur villa's nèr te zette, dâcht ik; "Snotverdomme, d'r zit hier iets goed fout in Uje, dè ze di zo allemol doen zo!"

En toen ik heurde en zaag dè ze Zoggel ginge volbouwe, kreeg ik ut goed benauwd want um nou binnedeur over ut zoggels pèdje nor huis te gaon moet ik dwars dur iemèste zunne hof hinne

banjere.

En toen ik heurde dè ze d'n Hoenderenbosch ok nog vol wòn gòn bouwe dâcht ik; "Och d'n rondweg hauwt ze wel teege, wanne!" Mar nor ut skeijnt denk ik nog al liggelèk verkeerd wanne! Want d'r zèn al de grotste planne um van d'n Hoenderenbosch 'n grootte bewònde wijk te maoke.

Nou kom ik van d'n Hoenderenbosch, dè wil zegge, dur stu m'n ouwerlèk huis, 't is daor wor ik geborre ben, wor ik m'n uurste klumkes versleete heb, wor ik in ut korre heb gespûld en wor ik deijkskes in de loop bouwde 'm kikvorse te vange. Kortom 'n auw vertrouwde buurt wor ik m'n eijge tot nou toe gebùrige vuulde.

Nou valt men de lèeste teijd op dè'k steeds meer nor huis toe gò, um daor zomar mi men hând in m'n tesse rustig rond d'n Hoenderenbosch te kèure en zo un bietje te geniete van d'n omgeving, de lucht, ut uitzicht en soms un praotje maoke mi de mense die toevallig buite zitte. Of ik gao in dun hof van onze vaoder op 'n bengske zitte um daor de zon over de velde onder te zien gòn.

Mar echt geniete kan ik d'r nie van want âchter in mènne kop zi 'n stemmeke dè d'n

Hoenderenbosch over 'n teijdje niks meer is dan un bewonde, bebouwde wijk. Mi huize in onze vaoders zunne hof, huize âchter de kiepekoj, huize wor nou z'n skoop mi hun lèmmekes graoze.

En alleen de mense die ditte kunne leeze, weete en begreijpe dè ut toch grootte zund is dè dè auw Úje langsam mar zeker wegsterfd. Want allèinig de mens die di kan leeze en verstaon, wit dè nèrres ter wirreld de zon zò skòn onder is gegaon, as in ons **Auw Úje**.